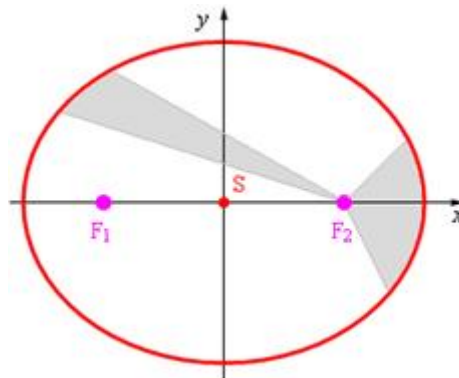

Druhý Keplerův zákon

SPOJNICE [SLUNCE](#) A [PLANETY](#) (TZV. [PRŮVODIČ](#)) OPISUJE ZA STEJNÉ ČASOVÉ INTERVALY STEJNÉ PLOCHY (VIZ OBR. 39).

Obr. 39

Tento [zákon](#) je vlastně geometrickým důsledkem zákona zachování momentu [hybnosti](#), který je definován vztahem (82).

Vztah (82) je jedním z [integrálů pohybu](#), neboť [souřadnice](#) φ vystupující v [lagrangiánu](#) (74) je [cyklická souřadnice](#).

Přírůstek plochy [elipsy](#) dS , kterou opíše průvodič planety při jejím [pohybu](#), změní-li planeta svoji polohu o úhel $d\varphi$, je $dS = \frac{1}{2}r^2 d\varphi$. Plošná [rychlost](#) je tedy pak definována vztahem

$$\frac{dS}{dt} = \frac{1}{2}r^2 \frac{d\varphi}{dt} = \frac{1}{2}r^2 \dot{\varphi}. \quad (102)$$

S využitím vztahu (82) lze tedy psát

$$\frac{dS}{dt} = \frac{1}{2}r^2 \frac{l}{mr^2} = \frac{l}{2m}, \quad (103)$$

což je výraz, který nabývá konstantní hodnoty. Moment hybnosti l se totiž zachovává a m je hmotnost planety obíhající kolem Slunce. A ta se také nemění.

© Encyklopedie Fyziky (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.